

7.2. **CỌP SỢ NỎ**

Một ngày kia, hai vợ chồng Cọp bắt được anh thợ săn và đòi ăn thịt. Anh thợ săn nói:

- Ăn thịt tôi bây giờ cũng được nhưng tôi có cái nỏ đây... Con nai, thỏ, heo rừng, con voi... Tất cả mọi thứ vật rừng tôi đều bắn chết, chỉ thua một mình ông thôi. Bây giờ bắt được ông cứ dùng nỏ bắn chết tôi trước rồi ăn, tôi cũng bằng lòng.

Cọp bắt người thợ săn ngồi cách xa bảy bước. Nhưng thực ra Cọp đâu biết bắn, nên hỏi: "Bây giờ bắn ra sao đây anh thợ săn?".

Người thợ săn chỉ chờ Cọp hỏi mỗi điều đó nên liền bày cách, đặt ngược mũi tên cho Cọp bắn. Ngắm nhìn xong, Cọp thả mũi tên. Kẽ ra tên bay, nhưng đâu chết người được. Đã ba lần Cọp bắn, anh thợ săn đều không chết, Cọp chê và vứt nỏ:

- Cái nó không hay. Tôi đêch sợ!

Anh thợ săn liền nói:

- Không phải nỏ tôi không hay, chính số mạng tôi không chết. Nếu ông không sợ, bảo vợ ông cứ ngồi đằng kia tôi bắn thử coi.

Cọp ra lệnh cho vợ cả của mình ngồi ra xa hơn. Anh thợ săn đưa nỏ, bắn ngay. Tên có thuốc độc trúng vào phổi, vợ Cọp lăn đùng ra chết. Cọp hoảng hốt bỏ chạy chẳng còn kịp nói năng gì thêm một lời với anh thợ săn nữa. Về sau thấy nỏ, thấy anh thợ săn từ xa, Cọp đã cụp đuôi chạy trốn.

Người kể: Điều Kâu và Điều Hùng

(Trích *Truyện cổ các dân tộc Tây Nguyên*, nhiều tác giả, Nhà xuất bản Văn hóa dân tộc, trang 471)